

Dosarul nr. 2ra-1892/21
2-20112182-01-2ra-24112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Puica)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Constantinescu, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan împotriva lui Stanislav Culacov cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor

împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Stanislav Culacov și menținută hotărârea din 1 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 11 septembrie 2020, Olga Constantinescu, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stanislav Culacov cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că din relația de căsătorie cu Stanislav Culacov, la XXXXX, s-a născut fiul XXXXX.

A relatat că prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost desfăcută căsătoria încheiată între ea și pârâtul, fiind stabilit locul de trai al copilului cu dânsa și încasată pensia pentru întreținerea copilului XXXXX, în mărime de 1 000 de lei, lunar.

Astfel, a subliniat reclamanta că pensia pentru întreținerea unui copil, în cuantum de 1 000 de lei, este insuficientă.

A indicat că potrivit informației statistice a Biroului Național de Statistică, site-ul oficial www.statistica.md, minimul de existență în semestrul I al anului 2019,

în orașe mari, pentru un copil în vârstă cuprinsă între 7-17 ani este de 2 407,30 de lei.

La fel, a menționat că cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică reprezintă minimumul de existență și nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală morală și socială în mod deplin a unui minor de vârsta respectivă. Minimumul de existență reprezintă volumul minimal de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerea viabilității omului, iar informația Biroului Național de Statistică în acest sens, este doar cu titlu de informare și nu obligatorie.

Așadar, un copil are nevoie și are dreptul să beneficieze de o creștere în condiții care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin, iar condițiile se asigură de către părinți.

A evidențiat că stabilirea pensiei pentru întreținerea copilului minor, reieșind din minimumul de existență, vine în contradicție cu Convenția cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, potrivit căreia răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților, care trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

A remarcat că suma solicitată este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copilului. Obligația legală de întreținere a copilului este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, fiind necesare resurse pentru procurarea și altor lucruri pentru a satisface necesitățile copilului, precum pentru asigurarea unei instituii corespunzătoare, a locuinței, a tratamentelor medicale. Prețurile la produsele alimentare și articolele de îmbrăcăminte sunt în creștere cu fiecare lună.

Astfel, suma de 2 500 de lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului, având în vedere că pârâtul are venituri neregulate și fluctuabile lucrând ocazional.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (1), 74-76, 110 Codul familiei, art. 5, 39, 166, 167 CPC, art. 3 alin. (1), 18 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Stanislav Culacov în beneficiul ei a pensiei pentru întreținere copilului minor XXXXX, în mărime de 2 500 de lei, lunar, până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea din 1 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Stanislav Culacov în beneficiul Olgăi Constantinescu pensie pentru întreținerea copilului XXXXX, în mărime de 2 500 de lei, lunar, începând cu 11 septembrie 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasată de la Stanislav Culacov în beneficiul statului suma de 540 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Stanislav Culacov și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru argumentarea soluțiilor adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că suma de 1 000 lei cu titlu de pensie de întreținere, încasată prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, nu mai este actuală pentru întreținerea copilului XXXXX, care are XX ani.

Or, potrivit trimiterii-extras, eliberate de medicul Parascovia Cojocari la 19 august 2020, copilul XXXXX este diagnosticat cu XXXXX, XXXXX, comunică în propoziții scurte, cu agramatism evidente, recomandându-se activități logopedice.

Potrivit contului de plată și chitanței, se reflectă că reclamanta achită pentru o ședință la logoped – 116 lei, iar în contextul în care reclamanta a menționat că, lunar, copilul frecventează 10 ședințe, reclamanta cheltuie suplimentar, pentru problema de sănătate a copilului, iar pârâtul nu participă la aceste cheltuieli suplimentare.

În această ordine de idei, au statuat instanțele că atât normele de drept prevăzute de Codul familiei, cât și cele internaționale stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei, trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

La 21 octombrie 2021, Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco a declarat recurs împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea recursului în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

În susținerea recursului a indicat că Olga Constantinescu nu a demonstrat creșterea cheltuielilor pentru întreținerea copilului minor, iar atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile în baza unui argument neprobat și superficial.

La fel, a menționat că nu este clar calculul sumei care a stat la baza hotărârii primei instanțe, or, suma de 2 500 de lei este una exagerată.

A subliniat și faptul că la materialele cauzei a fost prezentat un certificat, precum că dânsul și-a exercitat obligațiile de a achita pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 4 000 de lei, iar potrivit noii formule de calcul, a fost pus într-o situație defavorabilă, venitul său efectiv fiind sub minimul de existență.

La 7 decembrie 2021, Olga Constantinescu, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan a depus referință la recursul declarat de Stanislav Culacov, solicitând considerarea recursului ca fiind depus peste termen și inadmisibil.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa lui Stanislav Culacov la 31 mai 2021, ceea ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 88), însă lipsesc probe care ar confirma recepționarea acesteia de către destinatar.

Totodată, actele cauzei atestă și faptul că Stanislav Culacov a luat cunoștință de copia deciziei recurate la 16 septembrie 2021, fapt consfințit contra semnătură (f. d. 92).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 octombrie 2021, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Stanislav Culacov, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic